

afgift af den fremstillede elektricitet. Den foreslåede fritagelse svarer til fritagelser i mineralolieafgiftsloven og kulafgiftsloven. Som i det samtidigt hermed fremsatte forslag om ændring af bl.a. mineralolieafgiftsloven foreslås det, at der fastsættes en regel for fordelingen af brændselforbruget mellem varme og elproduktion i decentrale og industrielle kraftvarmeværker direkte i loven.

Brændsel til elfremstilling er fritaget for afgift, hvilket modsvares af, at der betales afgift af elektriciteten. Brændsel til varmfremstillingen er derimod afgiftsbelagt. De foreslåede regler sikrer, at der sker en rimelig fordeling af den del af brændslet, som henregnes til henholdsvis el- og varmfremstilling.

De decentrale og industrielle kraftvarmeværker kan efter forslaget vælge mellem to principper:

- a) En fordeling af brændslet til henholdsvis varme- og elproduktion i forhold til de faktisk fremstillede mængder.
- b) En fordeling, der baseres på den fremstillede mængde elektricitet.

Model a) vil give den mest retvisende fordeling, men kræver måling af såvel den fremstillede mængde el som varme. Model b) foreslås udformet som et simplere alternativ, men med en omregningsfaktor så høj, at den kun er attraktiv, hvis måleomkostningerne er relativt høje.

For de centrale kraftvarmeværker foreslås en fordelingsregel svarende til den hidtidige regel i mineralolieafgiftsloven og kulafgiftsloven.

Til § 9

Efter forslaget ydes der fuld godtgørelse forhøjet med 33 øre pr. Nm³ af afgiften af afgiftspligtig gas, der anvendes i rutebiler. Godtgørelsen svarer til afgiftsgodtgørelsen for ultralet diesellole i mineralolieafgiftsloven omregnet efter energiindhold.

Til §§ 10 og 11

Efter forslaget § 10 skal momspligtige virksomheder have ret til tilbagebetaling af afgiften af naturgas og bygas efter tilsvarende regler, som gælder for tilbagebetaling af energifgiften af mineralolieprodukter og af kul. Dette indebærer for det første, at der kan ske tilbagebetaling i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for gas og varme, samt at afgiften af gas, der anvendes som motorbrændstof, ikke tilbagebetales. Der ydes dog afgiftsgodtgørelse, når gas anvendes som motorbrændstof til andet end registrerede motorkøretøjer inden for landbrug, gartneri m.v.

Det foreslås dernæst, at hovedprincippet for tilbagebetalingen af energifgiften bliver, at kun afgiften

af gas, som ikke direkte eller indirekte er anvendt til fremstilling af varme bestemt for videresalg, rumopvarmning eller fremstilling af varmt vand, tilbagebetales. Gassen betragtes som direkte anvendt i de tilfælde, hvor der udelukkende produceres fjernvarme, rumvarme og varmt vand, mens der med indirekte anvendelse menes i samproduktion med andre varer eller tjenester.

Der kan dog fortsat ydes tilbagebetaling for egentlig procesvarme, ligesom det foreslås, at procesanlægs direkte bidrag til lokaleopvarmning ikke i sig selv afskærer virksomheden fra tilbagebetaling.

Undtagelsen er i stk. 5 opdelt i 4 dele:

For det første foreslås det, at afgiften af varmt vand kan tilbagebetales, når vandet bruges til fremstilling af varer, som videresælges. Vandet skal være anvendt som en del af selve forarbejdningen af varen, hvilket indebærer, at afgiften tilbagebetales af det varme vand, som er medgået til skoldning af grise, men ikke af det, som er anvendt til rengøring af slagteriet. I det omfang forarbejdningen består i vask o.lign., er det en betingelse, at vasken m.v. foregår på særlige anlæg. I nr. 1 fastslås det samtidig, at det forhold, at en proces afgiver varme til omgivelserne, ikke betragtes som en indirekte opvarmning af rummet, dog begrænses tilbagebetalingen i det omfang, der installeres særlige anlæg med det formål at udnytte procesvarmen som rumvarme, jf. stk. 6. F.eks. får et støberi tilbagebetaling, selv om smelteovnen direkte afgiver varme til omgivelserne. Da hoteller, kantiner, restauranter og detailudsalgsbutikker stort set kun anvender gas til rumopvarmning, foreslås det af administrative årsager at afskære disse områder fra tilbagebetalingen. Det samme gør sig gældende for anvendelse af gas i komfurer og kogeplader.

For det andet foreslås det i stk. 5, nr. 2, at ligestille de former for opvarmning af rum, som i udpræget grad har karakter af procesopvarmning, med anden varme, som der ydes tilbagebetaling for. Afgrænsningen over for almindelig rumvarme består i, at rummet skal være særligt indrettet til forarbejdning af varer, der skal opvarmes, og rummets driftstemperatur skal være mindst 45°C. Visse rum anvendes både som male- og tørrekabiner. Når rummet anvendes som malekabine, vil temperaturen typisk være under 45°C. Det foreslås, at forbruget af varme i disse rum berettiger til tilbagebetaling, såfremt rummet har en driftstemperatur på 45°C, når det anvendes som tørrekabine.

For det tredje foreslås det, at der under alle omstændigheder er adgang til tilbagebetaling for de processer, som er omfattet af listen over særligt energiintensive processer i CO₂-afgiftsloven, f.eks. driv-